Paul Csavdari

Cine îl oprește pe omul fărădelegii?

Cezarul ca „slujitor al lui Dumnezeu”

- *„Și acum știți bine ce-l oprește, ca să nu se descopere decât la vremea lui. Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.”*

Pavel vorbește aici despre o „forță” – o persoană – care împiedică manifestarea completă a „omului fărădelegii”. Dar cine este „cel ce oprește”? De ce nu-l numește direct? Și ce înseamnă, în gândirea paulină, că trebuie mai întâi să fie „luat din drum”?

Explicația cea mai solidă: Cezarul și Imperiul Roman

✔ Argumente din text:

- Taina fărădelegii deja „lucrează” – dar nu are voie să se manifeste public.
- „Cel ce o oprește” este o autoritate capabilă să limiteze haosul.
- Nu este o putere spirituală, ci una istorică, concretă.

✔ Argumente din epistole:

- Romani 13: „Nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu... el este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău.”
- Fapte 25: Pavel cere să fie judecat de Cezar – pentru că are încredere în justiția romană, nu în Sinedriu.
- Filipeni 1:13: „Lanțurile mele sunt cunoscute în toată garda împărătească.”
- Salutări „din casa Cezarului” (Filipeni 4:22) – semn că nu vede în Roma un dușman al Evangheliei sale.

✔ Context istoric:

- Pavel este atacat constant de iudeii tradiționaliști, nu de autoritatea romană.
- Este salvat în mod repetat de romani în Fapte (ex: Lisias, Felix, Festus).
- Romanii sunt descriși ca păzitori ai ordinii – ceea ce în ochii lui Pavel este echivalent cu a fi „slujitori ai lui Dumnezeu”.

De ce nu este o putere spirituală?

Unii interpreți (mai ales în tradiția evanghelică) spun că „cel ce oprește” ar fi Duhul Sfânt sau Biserica. Dar Pavel nu dă niciun indiciu că ar vorbi despre ceva supranatural. Dimpotrivă:

- El scrie unei comunități care trăia sub ocupație romană;
- Se plânge constant de iudeii „răzvrătiți din Iudeea”, nu de soldații romani;
- Consideră stăpânirea politică drept „instrument al lui Dumnezeu” – chiar și atunci când poartă lanțuri.

Dacă Duhul Sfânt sau Biserica ar fi fost „bariera”, ar fi spus-o clar – cum o face în alte locuri când e vorba de revelații spirituale. Aici, tăcerea lui e deliberată.

Ce legătură are cu omul fărădelegii?

Dacă omul fărădelegii este o figură escatologică ce se prezintă ca Dumnezeu în Templu, atunci „cel ce-l oprește” trebuie să fie o putere politică care împiedică o astfel de manifestare.

Dar ce înseamnă asta pentru gândirea lui Pavel?

Simplu: Cezarul este „slujitor al lui Dumnezeu” pentru a preveni instaurarea unei autorități religioase falsificate, care să fie primită de Israel ca Mesia.

Cu alte cuvinte, Roma (deocamdată) este garanția că omul fărădelegii nu poate apărea.

Cine sunt „dușmanii”?

Pentru Pavel, pericolul nu vine de la Roma, ci de la:

- „Răzvrătiții din Iudeea” (Romani 15:31)
- Cei „de la Iacov” – Galateni 2:12
- Cei care „se strecoară printre voi ca să ne iscodească” (Galateni 2:4)

Toți aceștia sunt iudei care resping Evanghelia lui, dar nu pe motiv politic – ci teologic. Ei vor să impună o altă Evanghelie, o altă autoritate, o altă identitate mesianică. Aici, Pavel vede marea amenințare: nu în puterea imperială, ci în religia care își arogă susținerea lui Dumnezeu fără să creadă Evanghelia sa.

Apogeul: răzvrătirea mesianică

Dacă Roma este ceea ce „oprește”, atunci ceea ce va declanșa apariția omului fărădelegii este căderea Romei sau răzvrătirea contra ei. Și cine ar putea face asta?

Exact: aceia care caută un Mesia politic – un lider care să-i elibereze, să ocupe Templul, să fie acceptat ca Unsul și să domnească ca un „dumnezeu”.

Dar acest lider, zice Pavel, nu vine de la Dumnezeu. Este trimis de Satana, și cei care îl primesc o fac fiindcă:

„n-au primit dragostea adevărului... Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire” (2 Tes. 2:10–11)

Concluzie

„Cel ce o oprește” este, în logica lui Pavel, Cezarul și puterea romană, iar pericolul nu vine de la păgânism, ci de la o formă falsă de mesianism religios care vrea să înlocuiască ordinea lui Dumnezeu cu o autoritate umană ce se pretinde divină.

Aceasta este taina: înainte ca Domnul să vină, Israel trebuie să-și urmeze „Omul”, dar va fi o rătăcire, o tragedie spirituală, o imitație grotescă a ceea ce a fost Unsul – adică Isus.